

Cristina Andone

DAR MOTAN

ilustrații de Emi Balint

nemi

Text: Cristina Andone
Ilustrații: Emi Balint
Redactor: Maria Tănăsescu
Lector: Roxana Popescu
Design: Faber Studio

© Nemira, 2020

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
a României Andone, Cristina
Dar Motan / Cristina Andone;
il.: Emanuela Balint. – București:
Nemira Publishing House, 2020

ISBN 978-606-43-0935-8

I. Balint, Emanuela (il.)

821.135.1

Pentru nepotul meu Thomas,
mereu cu dragoste,
Cristina Andone

Cristina Andone

DAR MOTAN

ilustrații de Emi Balint

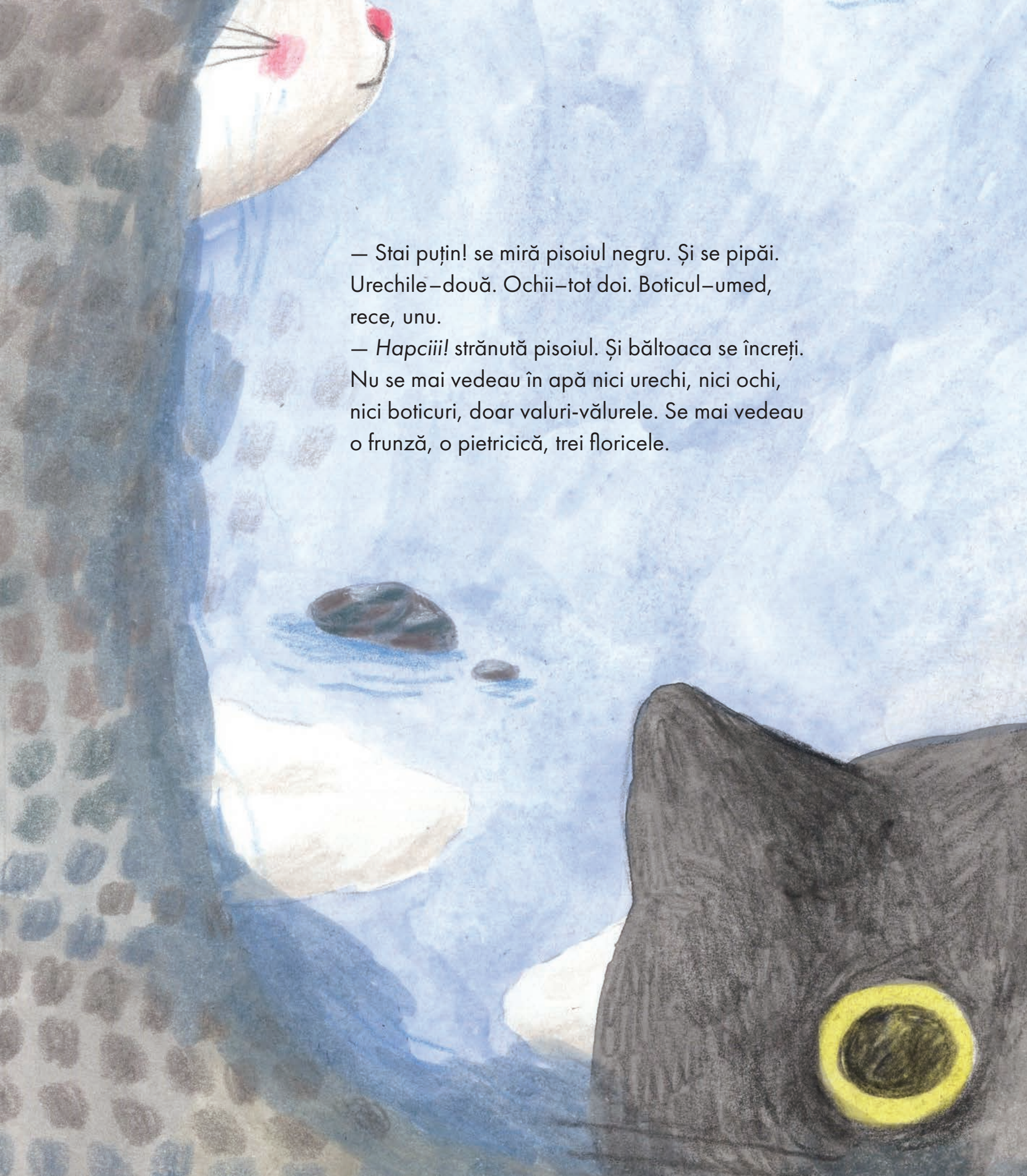
Era prima zi de aprilie în Bran. Și mai
era prima zi din viața unui motan.
Negru. Frumos. Norocos.

Pisoiiul cel negru, abia ieșit din culcuș,
călcă drept într-o băltoacă:
— Norocos! își spuse el bucuros.
Chiar așa, ieșea pentru prima dată în
lume și putea afla cum arată! Păi asta
nu li se întâmplă unor motani în viața
lor toată!

În băltoaca acum liniștită,
se vedeau:
două urechi negre,
doi ochi negri,
un botic negru,
două frunze verzi,
o pietricică,
plus un botic alb
de pisică mică.

— Stai puțin! se miră pisiul negru. Și se pipăi.
Urechile—două. Ochii—tot doi. Boticul—umed,
rece, unu.

— *Hapciiii!* strănută pisiul. Și băltoaca se încreți.
Nu se mai vedeau în apă nici urechi, nici ochi,
nici boticuri, doar valuri-vălurele. Se mai vedeau
o frunză, o pietricică, trei floricele.

— Noroc! îi spuse un pisoi rotofei. Sunt Zahar de la cofetărie.

Ea este...

— Nu-tiu, nu-tiu, nu știu nimic! spuse cu frică o pisică albă
și tare, tare mică.

— Ea e Nuti. Cea mai răsfățată pisică de la florărie.

Chiar noroc! se gândi pisoiiul cel negru. Era prima lui zi afară, prima lui băltoacă, primul lui strănut și iată, își făcea deja doi prieteni: un pisoii rototefi de cofetărie și o pisică alintată, albă, de florărie. Pisiouli Zahar și pisiuța Nuti au dat din mustăți de două ori, semnul pisicesc pentru: *miemaifaci?* Pisiouli negru a răspuns: *miuunăă!* Gata, de acum erau prieteni, nu era glumă!

